

— Сега, дай Боже здраве!
Току да млъкнемъ, дрънкали
 сме доста,
ами да си отидемъ пакъ на поста!

Туй мѣсто всички вий го знаете
и този кръстопътъ:
автомобилитѣ, трамваитѣ
тамъ просто вжтѣ.

Тамъ, върху уличнитъ камъни,
изправиха се пакъ
Крачунъ и Малчо зли, одрѣмани, —
да даватъ знакъ.

— Надѣсно! Хей, ти, поразелнико!
Где карашъ като слѣпъ?
Сега ще ти го смачатъ зелнико
въвъ нѣкой трапъ!

Налѣво тамъ бре! Кучи сине ти!
Какво си ми се свилъ?!
Тебъ бива те да карашъ свинитѣ,
а не автомобилъ!

— Ей, вий! Какво току все шарите
ту задномъ, ту напредъ?
Вий дръжте само тротуаритъ!
Тука има редъ!

Внезапно Малчо хлъзна и зашушна:

— Крачуне! Ей го сжщия! — Но кой?

— Апаша! Тамъ въ тълпата пакъ се мушна!

— Бре, шмекера! Наистина е той!

— Ти, Малчо, остани тукъ, да го хвана!

— Ба, майстора го нѣма да остана!

— Азъ ще го пипна просто съсъ ржка!

— Не може самъ! И баба знай така!

Тукъ, срѣдъ града, апашъ лови се лесно...

Да вземешъ самъ награда! Не е честно!